

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annales Episcoporum Slesvicensium

Cypraeus, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1634

Capvt XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64615)

*minica de cælo, vterentur & clamarent, intra portam
reciperentur. Ita in arcem recepto milite, in castrum
vnum, pone pugnantibus militibus D. Comitis, ruūt
& resistentes cædunt. In quo conflictu Ducenti Dani
capti, & spolia ampla ex suppellectili, armis, equis,
commeatu relata fuerunt. Qui autem in alijs castris e-
rant, turpiter in fugam se coniecerunt & euaserunt.*

C A P V T XVIII.

Dithmaria irata est Niclao cade suorum

Facta, sed pangunt fœdera firma cito.

Tunc oram pestis percurrit sæua marinam,

Nulli est pars hominum quarta videnda viro.

Nicolaus Brun Anno 1350. Episcopus Slesuicensis exortus est per viam resignationis. Hic autem Episcopus singulari pietate prædictus, Ecclesijs prouehendis & locupletandis totum se dedit. Nam Anno 1352. confirmauit beneficium quoddam *Monialibus* concessum ad instā-tiam Nobilium quorundam *Soestedianorum*, reserua-to iure Patronatus Capitulo. Quo tempore etiā *Sua-uestedij* Domicilium habuit. Anno quoque 1357 Ni-colaus Prædecessorum suorum priuilegia, nempe E-piscopi Bartoldi, & Iohannis, senatui & populo Flenf-burgensi data roborat ac confirmat: quorum summa hæcest. Ne quis Senatorum aut ciuium, qui in ciui-tate habitant, extra limites vel territorium eius, vel munitiones, authoritate & mandato Episcopi, aut a-liorum Prælatorum citari debeat: iure tamen Epi-scopali & aliorum Prælatorum Ecclesiæ Slesuicensis intra mœnia saluo & penitus reseruato. Acta hæc sunt *Suauestedij* Anno 1353.

Anno

Anno autem 1360. Nicolaus, qui præbendas etiam Slesuicenses auctiores ac locupletiores reddere cupiebat, annexuit præbendam Altari Beatæ Mariæ Virginis, quam tum Canonicus aliquis possidebat. Atque ita multis argumentis ac operibus Episcopus Nicolaus suam beneuolentiam ac beneficentiam comprobauit ac testatus est. Rex *Valdemarus* quoque Ecclesiæ *Slesuicensi* donauit librum *Apocalipseos* imagunculis deauratis, & laminis argenteis exornatum, addita hac comminatione, vt si quis eum furtiuè aut potestatiuè subtraxisset, anathema esset: *Scyphum* etiam auri puri eidem Ecclesiæ largitus est, de quo calix factus. Hac tempestate bellum de improviso natum est, quib. ex causis, certò non constat, nisi quod ex parua scintilla maximè sæpè incendiū oriatur. *Kilonienses* duos ex familia *Hēnekonis* *Lembekeni*, cuius paulo ante meminimus, capitis supplicio affecerant, quod prædones essent. Id indignè ferens *Heiniko*, *Kiloniensium* hostis factus est, & ciues quosdam *Ekerenuordam* proficiscentes ad riuulum *Gossebekam* inuasit: quosdam etiam abduxit. Hanc iniuriam & petulantiam *Adolphus ultimus VVagrie* (quæ post huius obitum ad *Comites Holsatiæ*, vt veros Dominos redijt) vlcisci & refrenare cupiens, illum vt hostem apertè persequi cœpit. Vidua autē *Henrici Ducis Slesuicensis*, vbi id accepisset, *Henniconem* in clientelam suam recepit, eumque tanquam subditum fidelem defendere & tutari statuit. Quibus de causis *Adolphus* commotus Viduæ bellum apertè indixit, in auxilium vocato *Comite Nicolao* & aliunde militibus accersitis. *Adolphus* exercitum è vestigio in Ducatū *Slesuicensem* duxit, & arcem *Tunderensem* obsedit: *Nicolaus* autē *Hadersleuiā*. Diutina obsidione arcibus tandem potiti sunt, & eas ad aliquod tempus possederunt. Hinc apparet iniustæ causæ patrociniū infelix esse.

Anno

Anno 1350. pestis maxima per totum terrarum orbem grassari cœpit, quæ tandem in Germaniam propagata, latius serpsit, & Bauariam, Sueuiam & Franconiam inuasit, vsq; adeo, vt ea 90000. homines perijisse ferant. Nam viginti quatuor horarum spatio, ab vna vespera ad aliam, pridie Laurentij, mille & quingenti homines sublati sunt, & in Ducatu Slesuicensi & locis finitimis ita lues sæuijt: vt vix quinta hominum pars superstes manserit. Ita fiebat, vt domus vacuæ incolis relinquerentur, solis canibus & felibus remanentibus: pecora in agris sine pastore vagarentur. Liberi Parentum in sepulchrorum corpora auersabantur & fugiebant. Nemo funeri obsequium præbebat. Hanc luem signa & prodigia præcesserunt. Nam Anno 1348. ingens vapor è terra exhalauit, ea celi plaga, quæ septentrionē spectat, & magno conspicientium terrore per cœlum dilapsus est, & per totum orbem sese dilatauit. Sed & Anno 1351. circa festum Martini in Eiderstadia, & locis finitimis similiter pestis sæuijt, vsque adeo, vt vix quarta hominum pars superstes manserit. Quo anno & Cometa conspectus est ad Septentrionem. Anno 1356. Iacobus Stralingus sacerdos, prædia & rus, quod in Struckum habebat, Capitulo Slesuicensi largitus est in salutem animæ suæ. Anno 1357. accepit Capitulum Slesuicense, beneficio Archidiaconi Iohannis Hvving, bona in Grumbuie & Torsnes libera ab omni petitione. Anno 1358. Dithmarsii, qui Londini & Hemmæ habitabant, de cæde cuiusdam Nicolai Rickerat cum Nicolao Episcopo transigunt & paciscuntur, fide data, se ipsius mortem non vlturos, nec in ipsum & successores, familiam eius, aut seruos quicquam tentaturos.

* *

Y

CA-